بیم و امید در مقدمات‌سازی سخن است در سخنرانی دکتر رحمت‌الله مهاجرانی

(مقدمه/ آیندهٔ در اندیشه‌ها)

دیدار اهل قلم با کتابخانه‌ساز/ نگار ـ دکتر رحمت‌الله مهاجرانی، نویسنده و پژوهشگر حوزهٔ مقدمه‌نویسی، روز سه‌شنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۱ در سالن همایش‌های کتابخانه‌ساز، سخنرانی تازه‌ای را با عنوان «بیم و امید در مقدمه‌نویسی» ارائه کرد. این سخنرانی که بخشی از چرخهٔ گفتارهای ماهانهٔ کتابخانه‌ساز دربارهٔ حرفه‌های کمتر دیده‌شده بود، با حضور بیش از ۲۰۰ نفر از ناشران، ویراستاران و دانشجویان برگزار شد. مهاجرانی در آغاز گفت که مقدمه‌نویسی را نباید تنها فنی نوشتن دید و آن را میدان گفتگو میان نویسنده، خواننده و متن دانست.

مهاجرانی گفت که بیم نویسنده از مقدمه‌نویسی معمولاً از سه چیز برمی‌خیزد: ترس از سایه‌افکنی بر متن اصلی، ترس از آلوده شدن به تبلیغ، و ترس از آن‌که خواننده مقدمه را بخواند و متن را رها کند. او گفت امید مقدمه‌نویس در سه چیز نهفته است: روشن کردن مسیر خواننده، فراهم آوردن زمینه برای گفتگو، و گاه نجات دادن متنی که به دست فراموشی رفته است. او مثال‌هایی از مقدمه‌های چاپ‌شده در دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۶۰ آورد و گفت برخی از بهترین مقدمه‌ها در دوره‌هایی نوشته شده‌اند که نویسنده هنوز مطمئن نبود چه می‌نویسد و همین تردید به متن عمق می‌داد.

در بخش پرسش‌وپاسخ، یکی از حاضران پرسید آیا هوش مصنوعی می‌تواند جای مقدمه‌نویس را بگیرد. مهاجرانی پاسخ داد که می‌تواند خلاصه بنویسد و فهرست بسازد، اما نمی‌تواند رابطه میان نویسنده و خواننده را بسازد. او گفت مقدمه‌نویسی کاری انسانی است چون بر اعتماد بنا شده است. این بخش از سخنرانی با تشویق حاضران همراه شد و چند دانشجو پس از سخنرانی برای گرفتن امضا و گفتگو ایستادند.

(مقدمه/ آیندهٔ در اندیشه‌ها)

سخنرانی مهاجرانی در سالن همایش‌های کتابخانه‌ساز برگزار شد/ گزارش از نگار

سخنرانی دکتر رحمت‌الله مهاجرانی در سالن همایش‌های کتابخانه‌ساز، شنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۱، با حضور بیش از ۲۰۰ نفر از ناشران، ویراستاران و دانشجویان برگزار شد. موضوع سخنرانی «بیم و امید در مقدمه‌نویسی» بود و مهاجرانی کوشید نشان دهد چرا یک مقدمه می‌تواند هم سایه‌افکن باشد و هم چراغ راه. او گفت بسیاری از نویسندگان از مقدمه‌نوشتن می‌ترسند زیرا فکر می‌کنند خواننده را از متن دور می‌کند و گاه ناشران از آن استفاده می‌کنند تا ضعف متن را بپوشانند.

مهاجرانی سه دلیل برای ترس نویسندگان از مقدمه برشمرد: ترس از سایه‌افکنی بر متن اصلی، ترس از آلوده شدن به تبلیغ، و ترس از آن‌که خواننده مقدمه را بخواند و متن را رها کند. او گفت امید مقدمه‌نویس در سه چیز نهفته است: روشن کردن مسیر خواننده، فراهم آوردن زمینه برای گفتگو، و گاه نجات دادن متنی که به دست فراموشی رفته است. او مثال‌هایی از مقدمه‌های چاپ‌شده در دهه‌های ۱۳۴۰ و ۱۳۶۰ آورد و گفت برخی از بهترین مقدمه‌ها در دوره‌هایی نوشته شده‌اند که نویسنده هنوز مطمئن نبود چه می‌نویسد و همین تردید به متن عمق می‌داد.

در بخش پرسش‌وپاسخ، یکی از حاضران پرسید آیا هوش مصنوعی می‌تواند جای مقدمه‌نویس را بگیرد. مهاجرانی پاسخ داد که می‌تواند خلاصه بنویسد و فهرست بسازد، اما نمی‌تواند رابطه میان نویسنده و خواننده را بسازد. او گفت مقدمه‌نویسی کاری انسانی است چون بر اعتماد بنا شده است. این بخش از سخنرانی با تشویق حاضران همراه شد و چند دانشجو پس از سخنرانی برای گرفتن امضا و گفتگو ایستادند.

(مقدمه/ آیندهٔ در اندیشه‌ها)

سخنرانی مهاجرانی در سالن همایش‌های کتابخانه‌ساز برگزار شد/ گزارش از نگار

سخنرانی دکتر رحمت‌الله مهاجرانی در سالن همایش‌های کتابخانه‌ساز، شنبه ۱۲ مهر ۱۴۰۱، با حضور بیش از ۲۰۰ نفر از ناشران، ویراستاران و دانشجویان برگزار شد. موضوع سخنرانی «بیم و امید در مقدمه‌نویسی» بود و مهاجرانی کوشید نشان دهد چرا یک مقدمه می‌تواند هم سایه‌افکن باشد و هم چراغ راه. او گفت بسیاری از نویسندگان از مقدمه‌نوشتن می‌ترسند زیرا فکر می‌کنند خواننده را از متن دور می‌کند و گاه ناشران از آن استفاده می‌کنند تا ضعف متن را بپوشانند. مهاجرانی گفت که بیم نویسنده از مقدمه‌نویسی معمولاً از سه چیز برمی‌خیزد: ترس از سایه‌افکنی بر متن اصلی، ترس از آلوده شدن به تبلیغ، و ترس از آن‌که خواننده مقدمه را بخواند و متن را رها کند.